

het gezicht op den binnentuin aandoet. Die binnentuin wordt niet door studenten of fathers betreden. Hij behoort niet in het huiselijk verkeer. Dat is allerminst overdaad, want men begrijpt, hoe dof en doodsch het in den gang zou zijn, als de aanblik niet verlevendigd werd door het gezicht op een goed onderhouden tuin, van waaruit licht en lucht de gang kunnen doorstromen!

Dan bezoeken we aan de voorzijde van het gebouw nog even de eet- en de rookzaal van de fathers, heel eenvoudig, maar — ook daarom — heel smaakvol ingericht, voorzien van een aardige schouw, en uitkomend op een galerij aan de buitenvoorzijde. Vervolgens komen we weer rechts van den hoofdingang, om, naast de Bisschopskamer, de vertrekken van den Directeur te vinden. De zitkamer van den father-rector geeft uitzicht op den toegangsweg en op de voordeur en komt uit op een kantoor en de slaapkamer.

Zoo kwamen we dan vervolgens in de kapel, een indrukwekkende ruimte, breed en voornamelijk overkoepeld. Aan beide zijden van het hoofdaltaar zijn twee altaren geplaatst. De kapel heeft een tegelvloer in zwart en rood en biedt plaats aan 120 personen. De altaren zijn zeer sober uitgevoerd in verglaasde steen, de mensa en tabernakelomkleeding is van gepolijst hardsteen. Aan beide zijden van de kapel zijn een aantal glas-in-lood ramen aangebracht, met zeer smaakvol-ontworpen liturgische voorstellingen, in sprekende kleuren uitgevoerd.

Naast een drietal biechtkamers bevindt zich een sacristie, waarin een kluis voor de H. Vaten. Ook onder de kapel loopt het groote keldercomplex, met de afdeling voor Centrale verwarming. De kapel is van twee zijden te bereiken, nl. van af de speelplaats en vanuit den hoofdingang. Naast den ingang is in den hoek een wenteltrapje, dat naar het koor leidt. Via dit koor, dat voor de benodigde zangers ruimte genoeg biedt, zijn we op de eerste verdieping allereerst op de ziekenkamer gekomen, die door een raampje direct in verbinding staat met de kapel. De zieken kunnen dus van hun kamer uit aan de plechtigheden in de kapel deelnemen.

Dadelijk naast de ziekenzaal ligt de ziekenbadkamer, van waaruit we den langen gang betreden, waarop de eenvoudige woonvertrekken van de fathers-professoren uitkomen. Ook ontmoeten we op deze gang de goed-ingerichte toiletafdeling voor de fathers.

Op deze eerste verdieping liggen ook de slaapzalen der studenten. Daarop zijn, in U-vorm, 100 slaapkamertjes aangebracht. Op de beide hoeken bevindt zich een surveillant kamer, die uitzicht geeft op de korte en de lange zijde van de slaapzaal. De slaapkamertjes zijn zeer eenvoudig ingericht, als de kostschool-slaapcelletjes, die men wel kent. Op zij houten wanden, van voren afgesloten met gordijnen. In een deel van de ledikanten herkennen we nog de ijzeren kribjes, welke father Lefeber in den beginne van het Protestantsche Weeshuis heeft overgenomen!

Eindelijk komen we op de tweede verdieping in het broedersbidkappelletje dat uitziet op het hoofdaltaar in de groote kapel. Voorts bevinden zich op deze étage de zit- en slaapkamers voor de broeders, verschillende logeerkamers, toilet-afdeelingen enz.

Over de gehele breedte van den voorgevel loopt een groote zolder.

Van het eene uiterste in het andere vallend, komen we van den zolder in de kelderverdieping, althans in dat gedeelte, dat onder het Zusterhuis gelegen is.

De kapel in het nieuwe Missiehuis

In het Zusterhuis zelf is niet zoo gemakkelijk toegang meer, nu de bewoonsters er zijn, die hier geheel apart wonen, en een eigen, cannoniek gestichte kloostercommunity vormen. We mogen alleen even een kijkje nemen in den keuken, die tevens de verbinding vormt tusschen het Zusterhuis en de eetzaal van het Missiehuis. In deze keuken geurt en glanst alles van nieuweheid. De Zusters zijn buitengewoon tevreden over de doelmatige outilleering van hun departement, wat wel te begrijpen is, als men ook verder de inrichting beziet van de wasscherij, de bakkerij, de ruime en al zich aardig vullende provisiekamers enz.

Zoo waren wij, na een wandeling van heel wat meer dan een vol uur, den bezichtigingstocht ten einde, om vast eens weer te geven hoe de inwendige inrichting, verdeling enz. van het *gebouw* is. Maar dit *gebouw* is toch eigenlijk pas een *huis*, althans een *thuis*, als het *bewoond* is. We stellen ons voor, dat er dan nog wel wat meer te bekijken en te beschrijven valt, als alle werk- en woonlokale bekleeft en aangekleed zijn. Nu, toen wij er dezer dagen waren, was het in alle kamers en gangen nog volop revolutie. Maar vandaag zal de orde wel hersteld zijn, nu de bewoners, zooal niet uitwendig, dan toch met inwendig gejuich de poorten zijn binnengekomen. Voor de fathers en de studenten „zijn de dagen vervuld” en nu nog moge vooral van onze lezers gevraagd worden hun aller voortdurend gebed, om nieuwe zegening te verwerven voor de bewoners van het missiehuis, die met nieuwen moed in een nieuwe omgeving werkzaam zijn voor de verbreiding van God's eer en glorie!

Artikel uit Onze Courant van 7 januari 1929